

[Hans Nielsen.]

saadanne Ønsker, og der bliver i Øjeblikket, saa vidt jeg ved, i Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet og fra anden Side udarbejdet Lister over Varer, som forsøgsvis paa en lettere Maade skal kunne passere Grænsen, end Tilfældet er i Øjeblikket. Om en saadan Ordning kan praktiseres, skal jeg ikke udtale mig om her. Jeg ser vel, at der kan være store Vanskeligheder, idet Valutakontoret for at bringe Orden i vor Handelsbalance maa have Overblik over, hvor megen Valuta man har til at købe fremmede Varer for. Og hvis man gaar over til at købe saadanne Raastoffer som Foderstoffer, Kul, Raajern og andre Ting uden Valutaattest, vil Kontoret aldrig være helt underrettet om, hvor megen Valuta der staar til Raadighed, og hvor stor Gæld vi har til Udlandet.

Det forekommer mig, at Rigsdagen maa erkende, at Valutakontoret, der jo i en længere Periode har været plaget haardt af Influenza, har arbejdet paa en Maade, som fortjener Anerkendelse her fra Rigsdagens Side. Jeg for mit Vedkommende vil i hvert Tilfælde være med til at yde Kontoret Anerkendelse.

Det forekommer mig ogsaa, at man maa erkende, at Valutakontoret har arbejdet i den Retning, det var Meningen, den Gang Forslaget blev vedtaget, nemlig i Retning af at begrænse Importen. Da vi i Begyndelsen af Aaret stod overfor Vedtagelsen af den Ordning, der rælder i Øjeblikket, var vore handelspolitiske og handelsøkonomiske Forhold ikke særlig gode. Tværtimod, tør man vel nok sige; det saa meget mørkt ud herhjemme. Vi havde paa det Tidspunkt en Gæld til Udlandet, som ikke kunde honoreres, paa 70 Mill. Kr.; saa megen Valuta manglede vi paa det Tidspunkt. Saa vidt man kan se, har den nuværende Ordning reduceret denne Gæld til Udlandet. Hvor meget ved jeg ikke bestemt. Endnu til Morgen manglede de tre københavnske Banker over 1 Mill. £ i at kunne betale forfaldne Krav i Udlandet; saa Gælden er ikke bortryddet endnu. Det mener jeg er et saa alvorligt Fænomen, at det taler for, at vi ikke kan fravige den nuværende Ordning, saa meget mere som, efter alt at dømme, Hungeren efter fremmede Varer fremdeles er af et ganske forfærdende Omfang i dette Land. Det er oplyst for mig, at de tre københavnske Banker i Øjeblikket har Begæring om fremmed Valuta til et Beløb af ca. 200 Mill. Kr. alene til Varer, som Importørerne paastaar er købt før den 8. Februar. Den ene af Bankerne, Landmands-

banken, har alene liggende for sit Vedkommende saadanne Begæring om Valuta til et Beløb af 90 Mill. Kr.

Man kan sige sig selv, at hvis man ophævede Valutaloven, vilde disse 200 Mill. Kr. presse paa, og Varerne vilde blive taget over Grænsen med det samme, hvis det var muligt at faa Kredit. Og saa vilde vi være inde i de selv samme vanskelige Forhold, som vi var for godt en Maaned siden, da vi, som sagt, stod med en Gæld paa sandsynligvis 70 Mill. Kr.; den var maaske større, idet det har vist sig, at en Del handlende havde købt Varer i Udlandet for lang Tid siden og ikke betalt dem. Først nu kommer de og forlanger Valuta for at betale det, de har importeret saa langt tilbage som i Maj Maaned, eller maaske tidligere, forrige Aar.

Under disse Forhold maa jeg som sagt anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Forslag, som det er forelagt af Ministeren. Loven er jo bestemt til at gælde indtil Udløbet af indeværende Aar.

Vi har for 20 Minutter siden faaet en Række Skrivelser fra forskellige Organisationer indenfor vort Erhvervsliv, og ved et meget hastigt Gennemsyn af disse Skrivelser ser jeg, at de allesammen i Virkeligheden anbefaler den nuværende Ordning til Forlængelse. Det kommer ikke overraskende, idet Deputationer fra disse Erhverv har været hos Valutaudvalget og hos Ministeren, og dør fremsat deres Opfattelse af dette Forhold. Skrivelserne synes endog at være skarpere og bestemtere i deres Anbefaling end de mundtlige Udtalelser overfor Valutaudvalget. Størst Betydning tillægger jeg den Omstændighed, at Landbrugsraadet pure erklærer, at der ikke kan være Tale om at lade den nuværende Ordning bortfalde. Det hedder i Landbrugsraadets Skrivelse, at man maa nære den Opfattelse, at en Ophævelse af den nuværende Ordning under de øjeblikkelige Forhold ikke vil være tilraadelig. Dette er efter min Formening en klar Erklæring fra det største af samtlige Erhverv her i Landet om, at det er paa det rene med, at det ikke gaar an at give det hele frit saaledes, som maaske enkelte kunde ønske det. Denne Udtalelse falder sammen med Udtalelser af en Mand, jeg sætter overordentlig stor Pris paa, en Mand, der staar i Spidsen for en af de største Virksomheder her i Landet, nemlig Direktør Broberg fra Fællesforeningen af Danmarks Brugsforeninger; han har ganske tydeligt udtalt sin Glæde over, at vi kom ud af de meget, meget generende og trykkende Forhold, der